

IZVRŠILNI ODBOR
MESTNEGA LJUDSKEGA ODBORA
L J U B L J A N A

Z A P I S N I K

slavnostne seje Izvršilnega odbora MLO, ki je bila sklicana, v počastitev zgodovinskega zasedanja Kongresa Komunistične Partije Jugoslavije, za dan 21. julija 1948. ob 8. uri dopoldne v sejni sobi predsedstva MLO Glavnega mesta Ljubljana, Lin-garjeva ul. 1/I.

N A V Z O Č I:

podpredsednika: Sitar France
Gorjanc Joško
člani: Drobež Franc
Naglič Stane
Nebec Franc
Pleško Srečko
Podbregar Erna
Puhar Dominik
Repič Ivanka
Svetina Albert
Trtnik Lojze
Pelko Gašper
Zdešar Henrik
odsotni: Maležič Matija
Kovačič Leo
Kocjan arh. Danilo
Miklavič Zvone
Modic dr. Heli
Rakar Iva
Maček Leopold

Tov. podpredsednik Sitar otvori slavnostno sejo IO z naslednjim nagovorom:

Danes se pričinja zgodovinsko zasedanje V. Kongresa KPJ, katero bo podalo obračun dosežanj dela naše slavne Partije na njeni zmagoviti poti, obenem pa začrtalo novo pot naše nadaljnje graditve.

Naša Partija, katera je takoj po prvi svetovni vojni zbrala okoli sebe vse revolucionarne sile delovnih množic, v prvih letih svojega obstoja, zaradi subjektivnih pogojev in neizkušenj, kljub revolucionarnemu razpoloženju množic ni mogla uspešno rešiti svoje naloge. Kapitalistični svet se je besno zaganjal v revolucionarne vrste in z vsemi mogočimi merami dušil revolucionarno razpoloženje delovnih množic. Pri dušitvi tega revolucionarnega razpoloženja delovnih množic se je takratnim vlastodržcem začasno posrečilo s terorjem, provokacijami itd. zavreti val revolucionarnega gibanja v narodih Jugoslavije. Vendar je bilo to samo navidezno, kajti ob vsaki priliki je ponovno vzplamtel plamen, ki je v notranjosti tlel in iskal duška, da se razbohoti v tolikem obsegu, ki ga ne more zadržati najhujši teror. Intrige vlastodržcev, da notranje mi-

nirajo našo Partijo, so se razblinile s pojavom Tita, ko je kot sekretar CK KPJ prevzel vodstvo naše Partije. On je znal utrditi enotnost v vrstah Partije, napraviti Partijo monolitno, vedoč, da bo le taka v stanju povesti delavski razred Jugoslavije kot avantgarda v borbi za pravice delovnega človeka. Te vrline našega vodstva, kakor tudi naše Partije, so bile odločilnega pomena za vse nadaljnje delo KPJ.

Po načelih marksizma-leninizma se je Partija z dneva v dan krepila kot dosledna borka za nacionalne in socialne pravice delovnih množic Jugoslavije. Učila je svoje narode prave, resnične ljubezni do Sovjetske zveze in njihovega genialnega voditelja Stalina. Kazala je pot, po kateri bo prišla svoboda delovnemu človeku, kajti luč z vzhoda, je kot mogočen svetilnik dal narodom Jugoslavije upanje in moč za jutrajšnji dan.

Ko se je fašistični obroč s pomočjo tedanjih voditeljev Jugoslavije vedno bolj stiskal okoli naše domovine, je KPJ popeljala narode Jugoslavije na barikade v obrambo svoje svobode. Do tedaj, za Hitlerja nepomembna država, se je drznila odkloniti zahtevo podreditve, odločena, da brani in odbrani svojo svobodo, čeprav za ceno največjih žrtev. KPJ je popeljala narode Jugoslavije v neenako borbo z okupatorjem. Fašistične horde so kot hiene z vseh strani navalile na Jugoslavijo. Dotedanji voditelji so sramotno pobegnili v inozemstvo, Partija in njeno vodstvo pa sta se postavila na čelo velike osvobodilne borbe.

Poziv Vsezvezne Komunistične Partije boljšeševikov, da je napočil poslednji odločilni boj, je našel narode Jugoslavije pod vodstvom KP popolnoma pripravljene. Z dneva v dan so partizanske edinice zadajale okupatorju vse hujše in občutnejše udarce. Bes in teror, kateri se je kazal na vsakem koraku nista mogla zavreti splošne ljudske vstaje. Kakor ranjena zver se je zaganjal okupator, da zaдуši uporno silo narodov Jugoslavije. KP je nenehno vzgajala nove borce, ki so nosili na vsakem koraku smrt okupatorju in domačim izdajalcem. Partija je v dolgoletni ilegalni borbi dobila potrebne izkušnje, katere je znala uspešno prenašati na množice. Čeprav je bila ost okupatorja naperjena predvsem proti Partiji, saj vemo, da je imelo streljanje talcev namen iztrebiti do poslednjega vse članke KP ter jih obenem zastrašiti in odvrniti od dela ter tako zmanjšati ugled in avantgardno vlogo Partije, ni moglo pripraviti naše slavne Partije, da bi kakorkoli odstopila od svoje začrtane poti.

Najboljši sinovi in hčere so padali, a vstajali so novi in novi tisoči, kateri so bili sleherni dan pripravljene dati življenje za svojo domovino, za Partijo, za Tita. Dejstvo, da je v narodno-osvobodilni borbi darovalo svoje življenje 10 članov CK KPJ nam zgovorno priča o veličini Partije v borbi za svobodo Jugoslovanskih narodov.

Zares herojska je bila pot KPJ, ki je bila v stanju še za časa osvobodilne borbe ponesti slavo po vsem svetu in obenem pokazati pot, kako se sleherni narod, ki ljubi svojo domovino lahko bori za svojo svobodo. Ali se more katerikoli narod izven Sovjetske zveze ponašati z dejstvom, da so v najtežjih dneh druge svetovne vojne radiodajne postaje vsega sveta poročale o njih lastnih bojiščih, kot se je to dnevno dogajalo za naše slavne bitke v Jugoslaviji. Če danes govo-

rino o tem, ni to oholost, temveč je to ponos nad uspehi, ki so plačani s krvjo naših najboljših sinov, kateri tudi zaslužijo to veliko priznanje in katerih pred lastno vestjo ne moremo in ne smemo pozabiti. Povsem tem ni nič čudnega, da je naša Partija, ki je nesebično in uspešno popeljala naše narode od zmage do zmage, bila in ostala tista sila, katero ljudstvo ceni in ji iz dneva v dan izraža vse večjo predanost in zaupanje. Ime našega genialnega voditelja maršala Tita in CK KPJ je tako tesno povezano z narodi Jugoslavije, da si nikdo niti zamisliti ne more Jugoslavije brez Tita in dosedanjega CK-ja. Vodstvo, katero je skupaj z narodi Jugoslavije delilo vse gorje narodno-osvobodilne borbe, bo delilo tudi uspehe povojne graditve naše države in njemu je zaupano, da popelje narode Jugoslavije v socializem - kajti ljudstvo ustvarja zgodovino.

Prav gotovo kritiki Informbiroja niso poznali zgodovine jugoslovanskih narodov in naše narodno-osvobodilne borbe, ker drugače ne bi mogli izreči klevet, katere niso bile naperjene samo proti vodstvu naše Partije, temveč so globoko užalile slehernega komunista in patriota FLRJ.

Odtrgati CK KPJ in maršala Tita od narodov Jugoslavije, pomeni zanikati veličino in herojsko pot naše Partije ter pljuniti na vse tisto, kar je prav Jugoslavijo napravilo veliko v borbi za svobodo, ne samo narodov Jugoslavije, temveč vseh tistih, ki se borijo za demokratične in človečanske pravice.

Danes, ko vsi narodi Jugoslavije z zaupanjem zrejo na V. Kongres KPJ, ki bo začrtal nadaljnjo slavno pot v zgodovini naše Partije, lahko povdarimo sledeče:

Da bodo narodi Jugoslavije, kakor tudi naša Ljubljana še z večjo vnemo in ljubeznijo sledili klicu Partije in da bodo, kakor do sedaj v vsakem trenutku pripravljeni žrtvovati vse za Tita, za narod, za domovino in socializem.

Z vztrajnim in požrtvovalnim delom bomo dokazali, da je pot, po kateri nas vodi naša Partija edino pravilna in da nas ne more nihče premotiti, da ne bi še nadalje gojili je krepili ljubezni do Sovjetske zveze in držav novih ljudskih demokracij.

Naša borba bo pa še nadalje naperjena proti imperialističnim silam v svetu, kakor bo tudi povečana budnost proti tistim, ki bi poskušali na katerikoli način rušiti to, kar je bilo priborjeno s tolikimi žrtvami in krvjo naših najboljših tovarišev in tovarišic.

Naj živi Peti Kongres KPJ - borbeni štab jugoslovanskih narodov !

Naj živi CK KPJ s sekretarjem maršalom Titom na čelu!

Naj živi Sovjetska zveza in njen voditelj generalisim Stalin!

Po govoru tov. podpredsednika Sitarja, katerega so vsi navzoči sprejeli z velikim odobravanjem, je bil sprejet soglasen sklep, da se odpošlje V. Kongresu Komunistične Partije Jugoslavije, naslednja

r e s o l u c i j a:

Člani Izvršilnega odbora Glavnega mesta Ljubljane, zbrani na svečani seji, pošiljamo v imenu mesta Ljubljane borbene pozdrave V. Kongresu Komunistične Partije Jugoslavije.

